

leeftijd 38 • **woonplaats** Bad Bentheim • **bedrijf** pachtbedrijf met nu 100 jersey's en red-holsteinkoeien, ruimte voor groei naar 300 • **gezin** Michael (40), Iekmara (20), Nashira (16) • **baan** jarenlang werkzaam in agrarische hulpverlening en boekhouding • **toekomstplannen** uitbreiding en wederopbouw familiebedrijf in Assen

‘Ondernemen is vooral lef hebben’

Na een moeilijke tijd heeft Rieneke Janssen nieuw geluk gevonden in Bad Bentheim. Daar runt ze nu een melkveebedrijf, waar ze zich helemaal op haar plek voelt. Op haar kleine stukje paradijs in Duitsland geniet ze dagelijks van het boerenwerk. Ook is ze nog actief op het ouderlijk bedrijf in Assen. Met haar boerenpassie hoopt ze daar op termijn jersey's te melken.

TEKST GRIETJE DE VRIES

Als boerendochter wist Rieneke Janssen (38) het al vroeg zeker: boerin worden is het mooiste wat er is. Ze is op een bedrijf in Assen opgegroeid en werd toen ze zestien was als medewerker van haar vader aangesteld. Door omstandigheden liepen de plannen voor het bedrijf anders dan verwacht. Haar vader kreeg in 1998 een bedrijfsongeval met langslpende gevolgen, het bedrijf in Assen raakte met oud en nieuw 2001 beschadigd door illegaal vuurwerk en zelf kwam ze in 2008 in een moeilijke echtscheiding terecht. ‘Door de omstandigheden besloot mijn vader in 2007 de melkkoeien te verkopen. Het bedrijf en de landbouwactiviteiten zijn wel voortgezet, zodat het bedrijf de rechten heeft behouden.’

Met het vertrek van het melkvee kon Rieneke het bedrijf op dat moment niet overnemen. Het gaf haar wel de kans om veel ervaring op te doen op andere bedrijven. ‘Omdat ik niet meer kon melken op het ouderlijk bedrijf, ging ik als agrarisch bedrijfshulp op andere boerderijen werken. Daarnaast had ik nog verschillende andere banen in onder meer boekhouding.’

Stukje paradijs op aarde

Na de vechtscheiding kwam ze ook nog terecht in de toeslagenaffaire. Om het hoofd boven water te houden werkte Rieneke zich een slag in de rondte, terwijl ze ondertussen

‘De passie voor de landbouw hield me op de been in de moeilijke jaren die ik achter de rug heb’

moest knokken om haar twee dochters bij zich te houden. ‘Dat was een heel moeilijke tijd: je leeft constant in tweestrijd. Aan de ene kant moest ik hard werken om uit de schulden te blijven en tegelijkertijd wil je er altijd kunnen zijn voor je kinderen.’

Na moeilijke jaren en een flink aantal verhuizingen kwam ze uiteindelijk in Duitsland terecht op een pachtbedrijf in Bad Bentheim. Toen deze boerderij op haar pad kwam, viel alles op zijn plek. ‘Toen ik voor het eerst het erf op liep, dacht ik: dit is een stukje paradijs op aarde. Zo’n mooie omgeving en op het bedrijf korte werklijnen en ruimte om te groeien. Mijn dochters wonen hier ook en mijn jongste is ook een kleine boerin. Dat doet een mens zo goed en het geeft ons zo veel rust.’

Positieve kijk op de toekomst

Het had wel wat voeten in de aarde om het pachtbedrijf op gang te krijgen. Toen ze arriveerde waren er nog geen koeien, alleen drie robots die weer gebruiksklaar gemaakt moesten worden. Na lang zoeken en deals die toch niet doorgingen, kreeg Rieneke het uiteindelijk voor elkaar om de 100 red-holsteinkoeien van een stoppend melkveebedrijf bij Hamburg over te nemen. ‘Ik geniet elke dag van de dieren en van de rust in de stal. En al heb ik een voorliefde voor de melkput, met de melkrobots gaat het nu ook magnifiek’,

vertelt Rieneke enthousiast. Haar vriend Michael, die als robottechnicus werkt en goed weet hoe de melkrobots werken, helpt haar met de robots. ‘Dat geeft je echt het gevoel dat je het samen doet, als een familiebedrijf.’

Onderdeel van Rieneke’s bedrijfsconcept is dat de grond van het ouderlijk bedrijf in Assen is samengebracht met het bedrijf in Bad Bentheim. Daar is Rieneke namelijk ook nog altijd mede-eigenaar. Dankzij de Nederlandse grond kan ze in Duitsland melken, al is dat administratief best ingewikkeld. Ook is het lastig om het bedrijf in Assen weer actief te maken door de huidige wetgeving. ‘Maar dat is nog wel altijd mijn wens. Ik melk nu naast red holsteins ook een aantal jersey’s. Het idee is dat de jersey’s op termijn naar Assen kunnen.’

In 2020 ging ze met haar vader in maatschap, hij overleed helaas in 2021. Sindsdien is ze op het bedrijf bezig om weer in Assen te kunnen melken. De stal moet opgeknapt worden en de relatie met de familie en de afwikkeling van de toeslagenaffaire maken het er allemaal niet makkelijker op. ‘Maar in de moeilijke jaren die ik al gehad heb, heeft de passie voor de landbouw me op de been gehouden. De hoofdzaak van ondernemen is dat je lef moet hebben. Er zijn veel mensen en bedrijven die me altijd hebben geholpen en dankzij wie ik heb kunnen groeien tot wie ik nu ben. Dat vertrouwen maakt dat ik positief naar de toekomst kijk.’ |